

Fără noimă

Nelu Preda

Fără noimă scriu la versuri, aplecat pe tastatură,
Ca și cum cu-a mele eresuri, aş schimba vreo picătură,
Din a lumii dezlânătă, disperată zbatere,
Din absurdul ce îndată, întâmpină o cerere,
De-ajutor, de-ngăduință, pentru-aproapele-n necaz,
Li se pare biruință, ca de el să facă haz...
Fără noimă scriu la versuri, cugetând la nemurirea,
Vorbelor ce scriu în râuri, fără să găsească menirea,
Sau măcar câteva rânduri, să trezească și ecou,
Tot nu aş mai sta pe gânduri, dacă nu greșesc din nou !...
Asta-i soarta de poet, scrie rime pentru stele,
Neștiut e și discret, fără faimă și bezele
Precum "starul" manelist, adulat de semidocți,
Sau de Ponta cel vestit, aclamat de "patrioți"!...
De-asta stau acum și scriu, pentru mine, pentru tine,
Poate că într-un Tânziu, versul meu va prinde bine,
Generației ce vine și nu este tonciuzată,
Va-ntelege că spun bine și nu caut vreo răsplata,
Gloria și faima-s mofturi, care vin aşa cum pleacă,
Doar cu muncă și eforturi, neajunsu-l bagi în teacă !...